

Prima instanță: Judecătoria Cahul, sediul Central (D. Bosii)
Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (G. Vavrin, R. Petrov, S. Pilipenco)

ÎNCHEIERE

23 august 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența:

Președinte, judecător
judecători

Viorica Puica
Oxana Parfeni
Ion Malanciuc

examinând admisibilitatea recursului declarat de Cîșlalî Maria și avocatul Eduard Bondarencu,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Efimenco Serghei împotriva lui Cîșlalî Maria cu privire la constatarea faptului acceptării succesiunii de către Efimenco Svetlana după decesul lui Lefter Lidia

și acțiunea reconvențională depusă de Cîșlalî Maria împotriva lui Efimenco Serghei, intervenient accesoriu Direcția Generală Administrate Fiscale SUD, cu privire la constatarea faptului acceptării succesiunii după decesul lui Lefter Lidia, împotriva deciziei din 06 octombrie 2022 a Curții de Apel Cahul,

c o n s t a t ă :

La data de 19 ianuarie 2017, Efimenco Serghei a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Lefter Alexandru cu privire la constatarea faptului acceptării succesiunii de către Efimenco Svetlana după decesul lui Lefter Lidia (f.d. 2-3 vol. I).

În motivarea acțiunii reclamantul a menționat că la xxx a decedat Lefter Lidia, mama soției lui Efimenco Serghei, conform certificatului de deces DC-IV nr. 0533599.

Reclamantul a notat că, după decesul lui Lefter Lidia a rămas patrimoniul succesoral ce se compune din bunul imobil cu nr. cadastral xxx, apartament la sol, cota parte $\frac{1}{2}$ și teren aferent cu suprafața totală de xxx situat în orașul xxx. La privatizarea acestui apartament a participat și Lefter Svetlana-fiica.

Reclamantul a indicat că moștenitorii de gradul I al defunctei sunt Efimenco Svetlana și Lefter Alexandru. Astfel, după decesul mamei sale, Efimenco Svetlana, nu s-a adresat la notar pentru deschiderea succesiunii, dar a intrat în posesia patrimoniului succesoral menționat mai sus, prin folosirea și întreținerea bunului imobil, prelucrarea terenului, achitarea anuală a impozitelor și taxelor.

La fel, reclamantul a susținut că, Lefter Alexandru nu a acceptat moștenirea nici prin depunerea cereri la notar și nici nu a intrat în posesia acestor bunuri.

Potrivit adeverinței din 03 decembrie 2016, Lidia Lefter a avut ultimul domiciliu pe adresa: xxx și la data de 16 aprilie 2008 a fost radiată de la evidență cu motivul: „Deces”. Astfel, deși prin acțiunile sale Efimenco Svetlana a acceptat moștenirea, nu s-a adresat la biroul notarului pentru a deschide succesiunea în termen de 6 luni.

Reclamantul a subliniat că la xxx a decedat soția reclamantului Efimenco Svetlana, prin urmare Efimenco Serghei, soțul defunctei, a deschis succesiunea prin adresare în termen de 6 luni la notar. Conform certificatului nr. 11059, Efimenco Serghei are calitatea de moștenitor a bunurilor succesoriale unde nu s-ar afla și din ce n-ar fi alcătuite, rămase după decesul soției-Efimenco Svetlana.

Reclamantul Efimenco Serghei a solicitat admiterea cererii, constatarea faptului acceptării succesiunii de către Efimenco Svetlana după decesul mamei sale Lefter Lidia.

La data de 27 aprilie 2017, Lefter Alexandru a depus acțiune reconvențională împotriva lui Efimenco Serghei, intervenient accesoriu Direcția Generală Administrate Fiscală SUD, cu privire la constatarea faptului acceptării succesiunii după decesul lui Lefter Lidia (f.d. 34 vol. I).

În motivarea acțiunii a invocat că la data de 19 martie 2008, a decedat mama sa, Lefter Lidia. Prin urmare, după decesul mamei sale a rămas patrimoniul succesoral care se compune din ½ teren pentru construcții amplasat în orașul xxx cu suprafața totală de xxx cu nr. cadastral xxx; ½ apartament la sol, situat în xxx cu numărul cadastral xxx; construcții accesorii amplasate în xxx.

Reclamantul reconvențional a notat că mama sa, Lefter Lidia, nu a lăsat nici un testament, astfel moștenitori legali ai averii succesoarele au devenit: Lefter Alexandru și Efimenco Svetlana. Or, tatăl, Lefter Ivan a decedat la xxx.

A mai indicat că Efimenco Svetlana, după decesul mamei, nu s-a adresat la notar pentru deschiderea succesiunii și nici nu a intrat în posesia averii succesoriale, rămase după decesul mamei. Astfel, unicul moștenitor al patrimoniului succesoral, rămas după decesul mamei, a devenit Lefter Alexandru.

Lefter Alexandru a menționat că a întreținut casa în litigiu, a prelucrat terenul agricol, a efectuat plata impozitelor și a altor plăți obligatorii, astfel a intrat în posesia averii moștenite prin administrarea bunurilor și achitarea plăților obligatorii, considerându-se proprietar al averii succesoriale rămase după decesul mamei sale, însă fiind persoană în vârstă nu a cunoscut că este necesar să se adreseze la biroul notarial pentru eliberarea certificatului moștenitor legal.

A mai precizat că la data de 09 august 2014, sora sa Efimenco Svetlana s-a căsătorit cu Efimenco Serghei, iar la 12 februarie 2016 aceasta a decedat. Efimenco Svetlana nu a avut nici un obstacol pentru a depune la notar o cerere de acceptare a succesiunii sau de eliberare a certificatului de moștenitor pentru dobândirea actelor necesare pentru a intra în posesia bunurilor ce constituie patrimoniul succesoral rămas după decesul mamei, fapt pe care nu l-a întreprins.

De asemenea, a comunicat că potrivit Registrului Cadastru Fiscal Cahul, plătitor al impozitului funciar și al impozitului pe bunul imobiliar, din anul 2008, adică de la data decesului mamei Lefter Lidia și până în prezent, este Lefter Lidia, iar Lefter Alexandru a achitat acest impozit, începând cu data decesului mamei până la momentul adresării în instanța de judecată cu prezenta cerere reconvențională. Prin urmare, persoane interesate care ar formula obiecții în privința acceptării succesiunii

sau ar pretinde la patrimoniul succesoral, rămas după decesul mamei Lefter Lidia, nu sunt.

Lefter Alexandru consideră că a acceptat în mod tacit moștenirea, devenind astfel proprietarul averii succesoriale, rămase după decesul mamei Lefter Lidia, iar Efimenco Serghei nu are nici un drept supra acestei averi succesoriale.

Prin urmare, Lefter Alexandru a solicitat admiterea acțiunii reconvenționale și constatarea faptului acceptării succesiunii după decesul lui Lefter Lidia de către el.

Prin încheierea din 27 aprilie 2017 a Judecătoriei Cahul, sediul Central, s-a admis spre examinarea cererea de chemare în judecată reconvențională înaintată de Lefter Alexandru către Efimenco Serghei cu privire la acceptarea succesiunii (f.d. 22 vol. I).

Prin încheierea din 31 ianuarie 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Central, procesul în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Efimenco Serghei împotriva lui Lefter Alexandru privind constatarea faptului acceptării succesiunii și acțiunea reconvențională la cererea înaintată de Lefter Alexandru privind constatarea faptului acceptării succesiunii și locul ei de deschidere a fost suspendat până la determinarea succesorului în drepturi a pârâtului Lefter Alexandru (f.d.74-75 vol. I).

Conform Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, prin încheierea din 02 noiembrie 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Central, procesul în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Efimenco Serghei împotriva lui Lefter Alexandru privind constatarea faptului acceptării succesiunii și cererea reconvențională la cererea înaintată de Lefter Alexandru privind constatarea faptului acceptării succesiunii și locul ei de deschidere a fost reluat. S-a înlocuit Lefter Alexandru cu succesorul său în drepturi procedurale, Cîșlalî Maria.

Prin hotărârea din 07 august 2020 a Judecătoriei Cahul, sediul Central, s-a admis acțiunea lui Efimenco Serghei. S-a constatat faptul cu valoare juridică, de acceptare a succesiunii legale, de către Efimenco Svetlana, după decesul mamei sale, Lefter Lidia, succesiunea fiind acceptată în municipiul Cahul. S-a respins ca neîntemeiată, acțiunea reconvențională înaintată de Cîșlalî Maria către Efimenco Serghei cu privire la constatarea faptului cu valoare juridică de acceptare a succesiunii, de către Lefter Alexandru, după decesul mamei sale, Lefter Lidia (f.d. 122, 126-137 vol. I).

La 17 august 2020, în interiorul termenului prevăzut la art. 362 din Codul de procedură civilă, Cîșlalî Maria și avocatul Eduard Bondarenco au declarat apel împotriva hotărârii din 07 august 2020 a Judecătoriei Cahul, sediul Central (f.d. 125 vol. I).

Prin decizia din 06 octombrie 2022 a Curții de Apel Cahul s-a respins apelul declarat de Cîșlalî Maria și de avocatul Bondarenco Eduard și s-a menținut hotărârea din 07 august 2020 a Judecătoriei Cahul, sediul Central (f.d. 190-206 vol. I).

Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că prima instanță a determinat definitiv toate circumstanțele importante pentru justa soluționare a cauzei, a interpretat corect normele de drept material și procedurale aplicabile raportului juridic litigios, a apreciat obiectiv probele administrate de părțile procesului judiciar, iar soluția adoptată este legală și întemeiată pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanța de judecată.

Astfel, având în vedere că litigiul dedus judecății are ca obiect acceptarea succesiunii în urma decesului persoanei Lefter Lidia, survenit în anul 2008, instanța de apel a stabilit că pentru soluționarea cazului sunt aplicabile prevederile Codului civil în vigoare la data survenirii decesului.

Instanța de apel a notat că, înscrisurile anexate la dosar atestă cu certitudine că Efimenco Serghei în termenul de 6 luni și-a manifestat opțiunea succesorală pentru acceptarea succesiunii rămasă după decesul soției sale Efimenco Svetlana, depunând în acest sens la notar o declarație pentru deschiderea procedurii succesoare. Astfel, se constată că Efimenco Serghei și-a exprimat voința de a accepta succesiunea după decesul soției sale, Efimenco Svetlana, inclusiv asupra patrimoniului succesoral, în administrarea căruia Efimenco Svetlana a intrat imediat după decesul mamei sale Lidiei Lefter.

De asemenea, instanța de apel a menționat că probele administrate confirmă cu certitudine că în timpul vieții, Lefter Lidia a locuit doar împreună cu fiica sa, Lefter Svetlana, care după decesul mamei a continuat să locuiască și să îngrijească de casa de locuit, până la decesul său. În acest context a reținut declarațiile martorilor Cernova Clavdia, Cociu Valentina și Sorchina Maria, audiați în instanța de fond, care au relatat că Lefter Lidia a locuit împreună cu fiica sa Efimenco Svetlana, iar Lefter Alexandru nu a fost văzut să locuiască cu mama sa Lefter Lidia în timpul vieții acesteia, dar nici după decesul acesteia în partea de casă care aparținea mamei sale.

Instanța de apel a menționat că explicațiile părților, cât și înscrisurile anexate, denotă că, după decesul mamei sale, Efimenco Svetlana, în termenul de 6 luni, nu s-a adresat la notar pentru deschiderea succesiunii, dar continuând să locuiască și să îngrijească de casa de locuit și terenul aferent, a intrat de fapt în posesia patrimoniului succesoral. Astfel, Efimenco Svetlana, prin acțiuni de administrare și utilizare a patrimoniului succesoral, achitare anuală a impozitelor și taxelor legate de folosirea bunului imobil, de fapt a acceptat succesiunea. Drept dovadă a administrării patrimoniului succesoral rămas după decesul lui Lefter Lidia, de către Efimenco Svetlana, la materialele dosarului a fost anexat Contractul de furnizare a energiei electrice consumatorului casnic nr. 30301029145 din 29.09.2014 încheiat între ÎCS „Red Union Fenosa” S.A și Lefter Svetlana la imobilul situat în xxx.

În continuare, instanța de apel a conchis că prima instanță întemeiat și legal a respins acțiunea reconvențională înaintată de Cișlalî Maria, or, ultima nu a demonstrat prin probe pertinente și suficiente că Lefter Alexandru ar fi intrat de fapt în posesia averii succesorală, prin administrate și folosirea cu caracter continuu și permanent a patrimoniului succesoral rămas după decesul mamei sale Lefter Lidia.

Instanța de apel a menționat că facturile prezentate de Lefter Alexandru privind achitarea impozitelor pe bunul imobil succesoral, sunt irelevante, întrucât aceste înscrisuri sunt eliberate pentru anul 2017, 2018, 2019, cu mult timp după decesul lui Lefter Lidia, și nu există nici o dovadă a faptului că aceste avize de plată au fost achitate anume de către Lefter Alexandru. Or, simplul aviz de plată, fără dovada achitării acestuia, nu poate fi reținut ca un înscris confirmativ.

Instanța de apel a indicat că nu poate fi reținut nici bonul de primire nr. 120 din 18 martie 2008, eliberat lui Lefter Alexandru pentru ritual de înmormântare, întrucât acest înscris nu confirmă intrarea în posesia averii succesorală, decât că au fost suportate cheltuieli de înmormântare a decedatei Lefter Lidia. De asemenea, instanța

de fond întemeiat a respins proba cu martorii Begunova Olga și Begunova Aleftia, care se află în relație de rudenie cu Lefter Alexandru (mătușă, nepoată), întrucât declarațiile acestor martori, în lipsa altor probe, sunt insuficiente pentru a constata acceptarea de către Lefter Alexandru a averii succesorală rămasă după decesul mamei sale, Lefter Lidia, prin intrarea de fapt în posesia patrimoniului succesoral.

Instanța de apel a apreciat ca fiind formale argumentele precum că Lefter Alexandru este unicul moștenitor după decesul lui Lefter Lidia, a întreținut casa vizată, a prelucrat terenul agricol, a efectuat plata impozitelor și altor plăți obligatorii, intrând astfel în posesia averii succesorală prin administrarea patrimoniului, or, la materialele cauzei lipsesc probe în susținerea acestor circumstanțe.

La fel, instanța de apel a respins ca fiind lipsite de relevanță invocările apelantului precum că Efimenco Serghei în declarația adresată notarului a indicat despre lipsa altor moștenitori, deși Efimenco Svetlana are un frate, în condițiile în care moștenitorii de clasă posterioară sunt chemați la succesiune legală numai dacă lipsesc moștenitorii din clasele precedente sau dacă aceștia nu acceptată ori refuză succesiune, iar Efimenco Serghei, fiind moștenitor de clasă I, după decesul soției sale Efimenco Svetlana, îl înlătură de la moștenire pe Lefter Alexandru, moștenitor de clasă a II-a, după decesul surorii acestuia Efimenco Svetlana.

La 22 februarie 2023, prin intermediul oficiului poștal, Cîșlalî Maria și avocatul Eduard Bondarencu au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului și casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii înaintate de Efimenco Serghei și admitere a acțiunii reconvenționale depuse de Lefter Alexandru (f.d. 213-218 vol. II).

În motivarea recursului, suplimentar celor invocate în acțiunea reconvențională s-a menționat că soluțiile instanțelor ierarhic inferioare sunt neîntemeiate și urmează a fi casate. Or, contrar faptului că prin acțiunea reconvențională Lefter Alexandru a solicitat constatarea faptului acceptării succesiunii după decesul mamei sale Lefter Lidia, prezentând și probe în acest sens, atât instanța de fond, cât și instanța de apel au făcut o concluzie greșită precum că dânsul nu posedă acest drept. Totodată, au reținut că Lefter Alexandru nu s-a adresat la notar în termen de 6 luni cu o cerere de acceptare a succesiunii după decesul mamei Lefter Lidia, contrar art. 1516 Cod civil.

Au notat că potrivit declarațiilor lui Lefter Alexandru și a martorilor Begunova Olga și Begunova Aleftina, audiate în cadrul examinării cauzei în instanța de fond, anume Lefter Alexandru a întreținut casa după decesul lui Lefter Lidia, a efectuat reparații, a prelucrat terenul agricol și a efectuat plata impozitelor și altor plăți obligatorii, astfel a intrat în posesia averii moștenite prin administrarea bunurilor.

La fel, au comunicat că potrivit Registrului Cadastru Fiscal Cahul, plătitor al impozitului funciar și al impozitului pentru bunul imobil în litigiu, din anul 2008, adică de la data decesului lui Lefter Lidia, este înregistrat Lefter Lidia și anume Lefter Alexandru a achitat acest impozit după data decesului lui Lefter Lidia.

Consideră că, soluțiile instanțelor ierarhic inferioare au fost pronunțate fără elucidarea pe deplin a circumstanțelor cauzei și fără determinarea exactă a naturii juridice a litigiului, criteriu, care presupune prin sine lămurirea completă și certă a situației de fapt sub toate aspectele invocate. Astfel, instanțele ierarhic inferioare au

trecut în mod superficial asupra circumstanțelor cauzei, fără a examina legalitatea și temeinicia hotărârii în raport cu regulile și legislația ce guvernează litigiul în cauză.

Au subliniat că instanțele ierarhic inferioare nu au diferențiat modalitatea de acceptare a succesiunii: formală - prin depunerea declarației de acceptare a succesiunii la notar, de acceptarea succesiunii de fapt, adică prin intrarea în posesia patrimoniului succesoral, care este însoțită de acțiunile legate de administrarea și utilizarea acesteia. Or, Lefter Alexandru a susținut în acțiunea reconvențională că după decesul mamei sale Lefter Lidia, el a întreținut casa, a efectuat reparații, a prelucrat terenul agricol, a efectuat plata impozitelor și altor plăți obligatorii, astfel a intrat în posesia averii moștenite prin administrarea bunurilor, achitarea plăților obligatorii, argumente care au fost lăsate fără examinare de către instanțele de judecată.

Au menționat că, pe cale de consecință, omiterea verificării aspectelor menționate, indică la examinarea superficială a apelului, fără a fi supusă controlului temeinicia și corectitudinea soluției date de prima instanță prin prisma prevederilor legale, aplicabile cazului.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Cahul a pronunțat dispozitivul deciziei la 06 octombrie 2022.

La 22 decembrie 2022, a fost expediată copia deciziei motivate, în adresa recurentei și avocatului Bondarenco Eduard, fapt confirmat prin scrisoarea de expediere a actului judecătoresc, anexată la materialele cauzei (f.d. 207 vol. I), însă au fost recepționate la data de 28 decembrie 2022, fapt confirmat prin avizele de recepție anexate la materialele cauzei (f.d.222, 224 vol. I).

Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că, recursul declarat de Cîșlâlî Maria și avocatul Eduard Bondarenco, la 22 februarie 2023, prin intermediul oficiului poștal se consideră depus în termenul stabilit de lege.

La 13 martie 2023, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa lui Efimenco Serghei și Serviciul Fiscal de Stat copia cererii de recurs, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire și copia avizului de recepție, anexate la materialele dosarului (f.d. 219, 230, 235-236 vol. I).

La data de 31 martie 2023, Serviciul Fiscal de Stat a depus referință la cererea de recurs depusă de Cîșlâlî Maria și avocatul Eduard Bondarenco (f.d. 231-234 vol. I).

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurenților cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei contestate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar

chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Cîșlalî Maria și avocatul Eduard Bondarenco, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Cîșlalî Maria și avocatul Eduard Bondarenco.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Viorica Puica

judecători

Oxana Parfeni

Ion Malanciuc